

מסורת הש"ס

א) כי ע"ה, ב) וי' והק"ו
אלה"ל פ"י תתקנ"ב, ג) ממ"ח
ד) ד' (ד' א': 47; ט"ז ד': ס"ה)

לענין רש"י

פליטרי (פליטריש)
לבר.

מוסף רש"י

ובצעיר צמר. לאחר שסק"ר
החליט כי חטאת דברי י"ב.
ובמוכרין. כל חקך נגידים
הסקרין מילא מנדי המר
קוליס וכו'. ומהות ב"ב
הצואר. שפשה פה לתוך
הק"ו חייב חטאת. שסקרין
כלי ימח ב"ג.

רבינו חננאל

הסקרין נמי הבלא ואריקנא
אמר רבא אמריה כוזה דרבי
אבוןא דקומקומא שמוס
דמיא צורן ומוליד חימיס
ואמר נמי לטיפיס דרודא
אבונא דכובא ולונחין
נטלא אנביה דרודא
מיוס (דשארין) דשירין
היוס (תחתין) מתחין
כרודא ופדי כנוריא
דרודא תפתי ליה ולא
דבר ליתונק שדרא מליית
קפודה כפודא דכובא
כדפיסין בפרק ר' אליעזר
אמר חילין. אמר רבא
האי פרוקא אפלי רבא
שי. ולא חיש ריתו
כמו ספנתא. אפונא רבילא
כובא אסיר. דרא עבד אהל
כסנתא. ואמאי שרי רבא
התם אפלי דכובא. ליתוס
שפא יתוס מוהליית.
ושנינו מליית לא קפיד
בשיריתא. מלייתן מי
ששורי מליית ברין שוקין
בסתא אבל לא כנה
התם. דקרי רבי בשיריתא
חילין ושי אסיר ותיא
שי. פי' מוכין. מרטיטין
[של] נגידים סקודעין כדמתן
כנענים. סק' י"א בנד
מינסר שנתערב באחיים
כיון חורין. קיצנו אפינסר
מינסר חורין. מינסר אפינסר
כי הו' יתניא אין נותנין
מוכין לא להחך חבד ולא
לחוך לחסר ברית ושי
צריך לומר בשבת. נשור
מתוירין אותן בשבת ויאין
צריך לומר ביריטן. אמר רב
הפותח בבגד בית הצואר
בשבת חיוב חטאת

במה תומונין פרק רביעי שבת

אסקויה הבלא. כגון זה שהטמין בדבר אחר והיתה קופה על הגפה
דליכא אלא שהפנת מעלה הכל למעלה ומרמיח קדרה שנקופה:
אפומא דקומקומא. מיהם של חמין והכוחא היתה מלאה זון: ונוסי.
נגר בו: מלי שנה מיהסם על גבי מיהס. דמתיא כדכרייתא כנסק

מ"ח.

דויתיים מסקי הבלא. מכאן יש לאסור להניח גתלים תחת
הקדרה אפי' יתן עליהן אפר אין להטמין קדרה עליהם
שהרי הגתלים מעלין הכל למעלה כמו גפת של זימים והיא אחך
אנו מטמינן על כירות שלנו שקורין אשטרי"ל ואע"פ שגורפין אותן

אסקויה הבלא דויתיים מסקי הבלא דשושמין
לא מסקי הבלא רבה ורבי זירא איקלעו לבי
ריש גלותא חזויה ליהוא עבדא דאנח כוזה
דמיא אפומא דקומקומא ינוהיה רבה א"ל ר'
זירא מאי שנתא ממוהם על גבי מיהס א"ל
התם אסקויה קא מוקים הכא אולודי קא
מוליד הדר חויה דפרים דסטודר אפומיה
דכובא ואנח נטלא עילויה ינוהיה רבה א"ל
ר' זירא אמאי אמר ליה השתא חזית לסוף
חויה דקא מעצר ליה א"ל מאי שנתא מפרונקא
א"ל התם לא קפיד עילויה הכא קפיד עילויה:
ולא בתבין: בעא מנינה רב אדא בר מתנה
מאביי מוכין שטמין בהן מהו לטלטלן בשבת
א"ל יוכי מפני שאין לו קופה של תבן עומד
ובפקוד קופה של מוכין לימא מסייע ליה
תומונין בניזוי צמר ובציפי צמר ובלשונות
של ארגמן ובמוכין ואין מטלטלין אותן אי
משום הא לא איריא הכי קאמר אם לא
טמן בהן אין מטלטלין אותן אי הכי מאי
למוטרמ מהו דתימא הו' למנוא עלייהו
קמ"ל: רב חסדא ישראל לאהרורי י"א אורדא
לבי סדיא בשבתא אויתיביה רב חנן בר
הסדא לרב חסדא מתוירין בית הצואר בשבת
אבל לא פותחין ואין נותנין את המוכין לא
לתוך הכר ולא לתוך הכסת ביו"ט ואין צריך
לומר בשבת לא קשיא הא בחדתי הא
בעתיקי תניא נמי הכי אין נותנין את המוכין
לא לתוך הכר ולא לתוך הכסת ביו"ט ואין
צריך לומר בשבת נשור מחזירין אותן
בשבת ואין צריך לומר ביום טוב אמר רב
יהודה אמר רב י"א הפותח בית הצואר
בשבת חיוב חטאת מתקיף ליה רב כהנא
מה

עין משפט
נר מצווה

ב א טוסי"ב ארית סימן טח
ספ"ד ח'
ג ב מ"י פ"ב תולדות שבת
הלכה עו טור וז"ל ארית
סימן טז ספ"ד טו'
ד ב מ"י פ"ב תולדות שבת
הלכה יב טוסי"ב ארית
סימן טז ספ"ד ח'
ה ד מ"י פ"ב תולדות שבת
הלכה עו טור וז"ל ארית
סימן טז ספ"ד ח'
ו ה מ"י פ"ב תולדות שבת
הלכה יב טוסי"ב ארית סימן
טז ספ"ד ג'

רב נסים גאון

פרק רביעי כהנה וכהני
אמר ליה ר' זירא מאי
שנתא ממוהם על גבי
מיהס. כסוף הפרק ז'
ואו בכרייתא נויס ומניחין
מוהם על גבי מיהס.
ומאי שנתא מפרונקא. עיקר
דליה בפרק ר' אליעזר
אמר חילין את החסרת
בירי"ט וז' קלמו אמר רבא
האי פרוקא אפליא דפוסא
רובא שרי זכר. ואיכא
דאמר מאי שנתא מפרונקא
דבר לפי שרי זירא עם רבא
הנה ספ"ג. והוא בעל
השפיע.

מננו: הפוסח בים הלאר. של חלוק לתחילה: הייב חטאת. והשתא
קמשו ליה מנא חייבי משום מכה כפעטו והיינו גמר מלאכה:

מנאל מכשל כשנת ומה שנהגו להסיר הקדרה מעל הכירה ומניחין על
הקרקע עד שיגרפו הכירה שמה כעירא לן כהן לישנא דריש כירה
(ולפי דף לה): דשרי חוקיה משמיה דאבי גימיו על גבי קרקע אם דעמו

להחזיר: מאי שנתא ממוהם ע"ג מיהס. קשה לר"י כדכרייתא גופה דשמי מיהס ע"ג מיהס כנסק פרקין קתני כנדיא ולא כשביל שיהמו
אלא כשביל שיהו משומרין ואומר ר"י כדכרייתא לא שמעי עליה ולא מכח כרייתא פ"ק אלא ממעשים ככל יוס שנתמיה מיהס על גבי מיהס
תימה הדיכ דמי אי די סולדת בו היכי הוה צבי למישרי אע"פ שמכשל מי לא ידע דמולדות האור כאור דתמן (ולפי דף לה): אין נותנין גיבה
ככל המיחס ואמר אם גלגל חייב חטאת ותנן נמי (דף מה.) המיחס שפינהו לא יתן לתוכו זון ואי להפסיר היכי מסיק דאסור והא מתיבא כפ'
כירה (דף מ:) נותן אדם קיתון של מים כנגד המדורה לא כשביל שיהמו ויהיינו הפסיר דמזוכא סוגיא דהתם וד
יהודה נמי קאמר התם אחד מים ואחד שמן די סולדת בו אסור אין די סולדת בו מותר ואין לחלק דגבי מדורה זיהר שלא יבשל כיון שהא
אלל האש אבל הכא אפילו אין די סולדת בו אסור דשמא יכא לטעות ויהיה עד שיכבשל דהא גבי מיהס שרינן לתת לתוכו מים מרובין כדי להפסירין
ולא גורין אטו מים מועטין אע"פ שאינו אלל האש ונראה לרשב"א דהא דשרינן לתת קיתון של מים כנגד המדורה היינו כדחוק מן המדורה
שעלגוס לא יוכל לבא לידו בשול אבל כקרב אסור אפי' להפסיר דילמא משתלי ואמי להניחן שם עד שיכבשל ולהכי מסיק הכא דאסור ולא
כשביל שיהמו דקתני התם היינו כלומר כמקום שיכול לבא לידו שיהמו והלשון דחוק קאת: מאי שנתא מפרונקא. פ"ח דאמר רבא
בפרק תולין (לקמן ק"ט): האי פרוקא אפליגא דכובא שרי דלא הו' אהל ולא מיישין שמה יסמוט: הר"ם א"א קפ"ד. פ"ח דפ"ק דכתיבות
(דף ע"א.) וכו' מפני שאין לו קופה של תבן בו. וא"ת מלי קבעי הא תמן כמתניתין טומנין בניזוי אמר ואין מטלטלין אותן והיינו אפילו
טמן דהא קתני כדריש כילד עושה מנעד את הכיסוי והן נפולת וכי מיימי מצרייתא דמסייע ליה ליימי ממתניתין דלא מצי למדחי ממתניתין
כדחי כרייתא וליכא למימר דמתני' איכא לאוקומי בשל הפתח כדמקי לקמן רבינא ע"כ סוגיא דהכא לא כעירא כדכרייתא מדלא מוקי כרייתא
דמיימי בשל הפתח ומיך ר"י דגויי אמר חשיבי טפי ממוכין ואסורים לטלטל יתור ואע"ג דרבא קאמר לקמן דאפילו בניזוי אמר טמן כהן
מטלטלין אין לחוש אי פליגא אדביי דהכא כיון דלא קיימא לקמן מילתיה דרבא ולמאי דמשני רבינא דמשני מילתיה דרבא ומוקי מתניתין בשל
הפתח ודכא בשאין של הפתח אומר רשב"א דה"ג מיידי כמוכין של הפתח ולא פליגא דרבא דאדכיי אן ק"ק דמלי משני כסמוך מהו
דתימא חזי למנא עליהו כיון דמיידי בשל הפתח היכי ס"ד דשרי לטלטל משום דחזי למנא עליהו:
ה"ק אם א"א טמן אין מיישין אותן. אמוכין קאו ולא אגחי אמר דגויי אמר אפי' טמן אין מטלטלין: ה"א בחדתי הא בעתיקי. אומר ר"י
שאם נתקו חוטי הסרבל אם הנקב רחב ויכול להכניסם בלא טורח שרי כיון דעתיקי וכלנד שתינס צענין זה שלא יהא לחוש שמה יתקע
דצענין שהו גרילות לתקוע ולקשור נראה דאסורין להחזיר כדכרייתא גרים כל הכלים (דף קכג:) החזרת שידה מיבה ומגדל גזירה שמה יתקע:
וכי

